

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců

Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobců: **a) Ing. J. T.,**
 b) Ing. J. T.,
 oba bytem x,

oba zastoupeni advokátkou Mgr. Danielou Rybkovou,
se sídlem Jana Želivského 2385, Praha,

proti

žalovaným: **1) Krajský úřad Středočeského kraje,**
 se sídlem Zborovská 11, Praha,
 2) Městský úřad Černošice,
 se sídlem Podskalská 19, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. 2 ze dne 24. 5. 2019, č. j. MUCE 34865/2019 OSU, a proti sdělení žalovaného č. 1 ze dne 25. 5. 2020, č. j. 043653/KUSK-DOP/Hir,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 21. 7. 2020, domáhají zrušení shora označeného sdělení žalovaného č. 1, jímž k podnětu žalobců neshledal důvody k vedení přezkumného řízení podle § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Žalobci se rovněž domáhají zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného č. 2, kterým žalovaný vydal k žádosti obce H. kolaudační souhlas pro stavbu „x“.
2. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou v projednávané věci splněny podmínky řízení a zda lze žalobu věcně projednat. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není.
3. Žalobci svou žalobou napadají dva samostatné úkony dvou různých správních orgánů. Prvním z nich je sdělení žalovaného č. 1 ve věci podnětu žalobců k přezkumnému řízení.
4. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

5. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
6. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.
7. Otázka, zda je sdělení správního orgánu, že neshledává důvody k zahájení přezkumného řízení, přezkoumatelné ve správním soudnictví, byla správními soudy posuzována opakovaně. V rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 As 55/2007-71, NSS uvedl, že *„přípis, jímž správní orgán sděluje, že neshledává důvody k zahájení přezkumného řízení (§ 94 odst. 1 správního řádu z roku 2004), je pouhým sdělením úřadu straně a není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.; takový úkon je vyloučen z přezkoumání soudem ve správním soudnictví a žalobu proti němu podanou správní soud odmítne jako nepřipustnou (§ 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e), § 70 písm. a) s. ř. s.“*. Tento závěr představuje ustálenou judikaturu správních soudů, se kterou se soud plně ztotožňuje a uzavírá, že napadené sdělení žalovaného č. 1 není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., a žaloba proti němu je proto nepřipustná.
8. Žalobci svou žalobou brojí rovněž proti kolaudačnímu souhlasu žalovaného č. 2. Úvodem soud připomíná, že v usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-48, došlo k překonání dosavadního vnímání souhlasů dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a to tím směrem, že tyto souhlasy jsou nově pokládány za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. a jejich soudní přezkum je tedy zajištěn právě cestou žaloby proti rozhodnutí správního orgánu.
9. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
10. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odstavce 4 téhož ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.
11. V projednávané věci žalobci nebyli pokládáni za účastníky kolaudačního řízení, a kolaudační souhlas jim proto nebyl vůbec doručován. Otázka, zda měli být žalobci účastníky kolaudačního řízení, není pro posouzení včasnosti podání žaloby s ohledem na tuto judikaturu podstatná, jelikož judikatura správních soudů pro tyto situace dovodila, že pro počátek běhu lhůty pro podání žaloby je v případě žalobců, kteří nebyli (ať již v souladu se zákonem či nikoliv) pokládáni za účastníky řízení, rozhodující okamžik, kdy se s napadeným rozhodnutím a jeho obsahem prokazatelně seznámili (srovnej rozsudky NSS ze dne 18. 2. 2016, č. j. 1 As 220/2014-150, ze dne 25. 6. 2014, č. j. 1 Afs 52/2014-30, a ze dne 17. 6. 2011, č. j. 5 Afs 10/2011-94). Žalobci k dotazu soudu uvedli, že jim kolaudační souhlas přes jejich žádost nikdy nebyl „oficiálně“ doručen, neoficiálně jim byl předán úřednicí žalovaného č. 2 dne 4. 11. 2019. Skutečnost, že žalobci kolaudačním souhlasem disponují, je rovněž patrná z toho, že byl přiložen k podané žalobě. Z tohoto sdělení je zřejmé, že se žalobci s obsahem kolaudačního souhlasu seznámili dne 4. 11. 2019, a tento den je v souladu se shora uvedenou judikaturou dnem určujícím počátek běhu lhůty pro podání žaloby. Tato lhůta tedy začala běžet dne 5. 11. 2019 a posledním dnem pro podání žaloby byl 6. 1. 2020. Žalobci však svou žalobu podali až 21. 7. 2020, tedy více než půl roku po uplynutí této lhůty. Jejich žaloba je proto opožděná.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

12. S ohledem na výše uvedené proto soud žalobu odmítl, a to podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a § 70 písm. a) s. ř. s., pokud jde o žalobu proti sdělení žalovaného č. 1, a podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., pokud jde o žalobu proti rozhodnutí (kolaudačnímu souhlasu) žalovaného č. 2.
13. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., jenž stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. července 2020

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.